

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 4/2018
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

Juhani Partanen

Moottoripyöräharrastus elää jatkuvassa muutoksessa

Tulevia ensi kevään moottoripyörämessuja odotetaan suurella mielenkiinnolla. Millaisia visioita ja näkymiä se avaa tulevaan ajokautteen ja moottoripyöräilyn tulevaisuuteen?

Meillä on jo jokin näkemys asiasta. Marraskuussa pidetty Milanon messut on jo luonut tiettyä kuvaa ja monet alan kotimaiset ja ulkomaalaiset lehdet ovat esitelleet tulevan kauden uutuuksia sekä niitä visioita. Helsingin messuja odotetaan tietysti suurella mielenkiinnolla, onko oma suosikki esillä, pääseekö kenties kokeilemaan sitä Messukeskuksen lyhyellä koeajoradalla. Mitä kaikkia mielenkiintoisia ajokkeja ja vaihtoehtoja onkaan sillä sektorilla, joka itseä kiinnostaa.

Moottoripyörämessut on tärkeä katselustapahtuma motoristeille. Sen tietoinen tarkoitus on herätellä ja innostaa motoristeja kaupantekoon, mutta myös tapaamaan toisia motoristeja. Kiinnostuksestahan se kaikki lähtee.

Tähän mennessä tiedetään jo julkisuudessa olleiden tietojen valossa, mitkä trendit ovat vahvistumassa ja ennen kaikkea, miten hyvin moottoripyöräala voi. Milanon messut on esimerkiksi luonut selvää kuvaa piristyvästä alasta uusien mallien myötä: uusia enduroita ja nakupyöriä on tullut hyvin mark-

kinoille. Toisaalla matkapyörärintamalla on ollut havaittavissa ainakin tiettyjen hinnakaampien mallien uudistumista.

Se, mihin meidän pitää ajassamme kiinnittää huomiota, on aikaisempaa ympäristöystävällisempien ajokkien saatavuus. Ovatko ne vain vähäpäästöisempiä tai, saako sanoa, hybridejä, sähkömoottoripyöriä?

Näiden ja ylipäänsä uutuuksien kehittäminen vain maksaa ja ajokkien hinnat tупpaavat nousemaan. Se on tietysti ymmärrettävää, mutta myös valtiovalan olisi syytä kiinnittää entistä enemmän huomiota ympäristöystävällisten moottoripyörien edullisempaan verokohteluun.

Hiljattain tuli julkisuuteen autoveron poukkoilu, kun sitä syksyn alussa nostettiin ja valtiovarainministeri Petteri Orpon suulla sitten ilmoitettiin laskettavan entiselle tasolle. Periaatteessa autovero on suhteelliselta suuruudeltaan sama myös moottoripyöriin, mutta kun tästä veroasiasta ei ole (ainakaan kirjoitushetkellä) vielä selkeää, varmaa päätöstä olemassa, on syytä kiinnittää päättäjien huomiota motoristien tasa-arvoiseen kohteluun autoilijoiden kanssa.

Pitää muistaa, että moottoripyöräily on suhdanneherkkä ala. Siihen vaikuttavat

kovin monet asiat eikä pelkästään asiakkaiden, ostajien kiinnostus ja lompakon pakkuus. Moottoripyöräala myös työllistää merkittävän joukon ihmisiä, jotka useimmiten suhtautuvat suuremmalla sydämellä työhönsä kuin perinteisen teollisuuden tehdastyöläiset. Pääministeri Sipilän hallituksen kuningasajatushan on ollut työllisyyden parantaminen ja toivoa sopii seuraavankin hallituksen näin ajattelevan – keinoihin vain en ota kantaa, sillä se ei kuulu harrastelehden rooliin. Se kuuluu, että meitä kaikkia kohdellaan tasa-arvoisesti ja sallitaan erilaisten harrastusmahdollisuuksien hyödyntäminen meidän kunkin mielenkiinnon mukaan. Siihen kuuluu se, että nämä moottoripyöräilyharrastusmahdollisuudet turvataan myös nuorille, järkevän ja kohtuullisen verotuksen kautta.

Kristittyinä motoristeina, gospelridereina meidän tulee rukoilla viisautta maamme päättäjille, mutta myös tilaisuuden tullen kertoa heille meidän toiveistamme. Meidän roolissamme on olennaista evankeliumin vieminen eteenpäin kristittyinä, uskovina motoristeina – ja sille toivon yhteiskunnan sallivan edellytyksiä lisää.

Juhani Partanen

**Gospel
RIDERS**

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:
Juhani Partanen, Käpykuja 12, 54500 Taavetti
0400-656 084, kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Kansikuva: Jouko Virta

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2019. Aineistopäivä on 15.2. 2019.

Aineistot on toimitettava Juhani Partanenille osoitteeseen juhani.partanen@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Vuosi vaihtuu

Niityllä lunta, hiljaiset kadut. Useimpien moottoripyörävarusteet on ripustettu nauhaan ja ajokki talliin kevättä odottamaan. Mielessä on vielä kesän reissut ja tapahtumat, ystävien kanssa koetut retket ja hetket. Itselleni jäivät mieleen ainakin Bremenin läkähdyttävät ruuhkat sekä Naruskan ja Tuntsan erämaan rauha, sopivasti boxerin mörinällä höystettynä tietenkin. Moottoripyöräreissuille ja kerhon tapahtumiin lähtiessäni voin hetkeksi jättää taakse hektisen elämän kiireet ja vaatimukset ja kohdata ystäviä hyvän harrastuksen parissa. Nämä ovat niitä niin kovin kaivattuja rauhoittumisen hetkiä arjen keskelle.

Tänäkin vuonna kerhoomme on liittynyt iso joukko uusia jäseniä. Tervetuloa! Rohkaisen sinua tulemaan mukaan alueosastosi kerhoiltojen lisäksi useampaan kansallisen tason tapahtumaan. Näin opit tuntemaan kerhokavereitasi ja annat keskinäiselle yhteydelle mahdollisuuden syntyä ja rakentua. Muutoin veikkaan, että olet mukana vuoden,

kaksi, ja jäät syrjään todeten, että "enhän edes tunne sieltä ketään". Vaikka jokainen pystyy olemaan mukana elämäntilanteensa sallimissa rajoissa, niin silti muutamaan ensimmäiseen vuoteen kerhossa kannattaa panostaa vähän tavallista enemmän. Sen jälkeen tästä mainiosta porukasta ei enää osakaan pysyä poissa!

Tulevalle vuodelle on taas luvassa paljon hyviä Gospel Riders -tapahtumia, joista osa on mainittu tässä lehdessäkin: MP19-messuosasto, Motoristin huoltopäivät, kevätkokousviikonloppu, Imatranajo-aktio, pari Seitsemän kaupunkia -tapahtumaa, Vapaakirkon kesäjuhla-aktio, Vuokatinrannan MOJ ja niin edelleen. Kiitos jo etukäteen kaikille, jotka ovat niitä järjestämässä; mahtavaa, että niin moni kokee, että on autuaampaa antaa kuin ottaa, ja antaessaan saa! Olemme kerholaisina tulossa mukaan tapahtumiin isolla joukolla ja myönteisin odotuksin.

Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Puheenjohtajan palsta
- 3 Sisällysluettelo
- 3 Tapahtumakalenteri
- 4-5 Syyskokous kokoontui Mikkelissä
- 5-7 Miten GR-motoristit selvisivät EMC-rallissa Hollannin helteessä
- 8-9 Upea Gospel Riders Espanän 10-vuotisjuhla lokakuussa
- 10-11 Perinteiseksi muodostunut Missio Russia jo 12. kerran rajan takana
- 12 Aluevastaavan esittely: Jani Suontausta, Kainuu
- 13-14 Aluetoiminnan kuulumisia: Lahteen avattiin uusi ja upea kerhotalli
- 14-15 Minä ja pyöräni: George Drayton kurvailee Yamaha Drag Star'illa – suunnitelmassa jälleen Israelin matka 2020

"Ja Jeesus sanoi heille: Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."
(Mark. 1:17)

Tapahtumakalenteri 2019

1.-3.2.2019 Moottoripyöränäyttely MP19, Helsingin Messukeskus

22.-24.3. Motoristin huoltopäivät

11.5. DRIVE-IN motoristijumalanpalvelus, Lieto

25.-26.5. Kevätkokousviikonloppu, Peräseinäjoki

14.-16.6. Imatranajo-aktio, Imatra

28.-30.6. Seitsemän kaupunkia -tapahtuma, Järvenpää

5.-7.7. Vapaakirkon kesäjuhla-aktio, Kuopio

12.-14.7. MOJ-meeting Vuokatinranta, Sotkamo

1.-4.8. EMC-ralli, Lenchwood Christian Centre, Evesham, Englanti

Syyskuu syyskokous ja kiitoskirkko

Lue tarkemmin:
www.gospelriders.fi

Tupa tuli täyteen, kun syyskokoukseen osallistui 63 kerholaista.

Tiedotuskäytännöt puhuttivat syyskokousta Mikkelissä

Kerholehden viime numerossa olleeseen Mikkelin syyskokoukseen ei ehtinyt asialistalle **Pirjo Ketun** jäsenaloite hallituksen tiedotuskäytäntöjen kehittämistä. Aloitteen hallitus kuitenkin liitti kokoukseen nettiversioon, joten syyskokouksessa se oli käsitellyssä kohdassa Muut esille tulevat asiat.

Aloitteessaan Pirjo Kettu esitti, että vuosikokouspöytäkirjat ja hallituksen pöytäkirjat julkaistaisiin kerhon nettisivuilla tai muussa sähköisessä mediassa kokouksen jälkeen viivyttämättä. Toiseksi hän kritisoi hallitusta siitä, että tämä ei olisi tiedottanut päätöksistään niille, joita päätöksiä ovat koskeneet, kuitenkin yksilöimättä tarkemmin mistä päätöksistä oli kyse.

Asiasta nousi kokouksessa vilkas keskustelu, jonka aikana todettiin puheenjohtaja **Mika Saarisen** johdolla, että vuosikokouspöytäkirjat ovat jo nykyin olleet jäsenten saatavissa. Hallituksen pöytäkirjojen julkistamisessa on kuitenkin

noudatettu pidättyvyyttä monestakin syystä.

– Yhdistyslaki ei velvoita eikä kiellä hallituksen pöytäkirjojen julkistamista, mutta EU:n tietosuojasetus (GDPR) estää ko. pöytäkirjojen julkistamisen ainakin eräiltä osin, Mika Saarinen sanoi.

– Perinteinen käytäntö yhdistyksissä on, että hallitus tiedottaa päätöksistään harkintansa mukaan. Mikäli hallitus ei nauti jäsenistön luottamusta, valitaan seuraavalla kerralla hallitukseen eri jäseniä.

Pirjo Kettu huomautti, että esimerkiksi julkisyhteisöjen kuten kirkon toimielimien pöytäkirjoja julkaistaan, mutta osa pykälästä merkataan salaisiksi niiden sisällön luonteen vuoksi.

Mika kertoi hallituksen tiedottavan niin kerholehden kuin jäsentiedotteiden kautta. Hallitus laitoi jäsentiedotteen sähköpostitse muun muassa kesäkuussa ja toisen kerran lokakuussa syyskokouksen jälkeen. Sen vuoksi kokouksessa kysyttiin, tarvitseeko

hallituksen pöytäkirjoja julkaista, kun asiat tiedotetaan sähköpostitse jäsentiedotteella.

Pitkästi yhteinen näkemys kokouksessa oli, että avoimuus on hyvä asia, ja siihen hallituskin ilmoitti pyrkivänsä mahdollisimman pitkälti.

Pirjo Ketun tekemää aloitetta kannatti **Tapio Kyllönen**. Mika Saarinen puolestaan teki jäsenaloitteelle vastaesityksen sen hylkäämisestä. Tapio vaati asiasta suljetun lippuäänestyksen, jonka tuloksella 41–9 Pirjon jäsenaloite hylättiin.

Keskustelua talousarviosta

Toinen lähes äänestykseen johdettu asia liittyi talousarviokeskusteluun. Sen aikana Pirjo Kettu esitti Imatran Ajojen aktioon budjetoidun 300 euron sijasta 1633 euroa. Pirjo vetosi virheellisesti viime vuonna hallitukselle tehtyyn hakemukseen kyseisestä summasta.

Hallituksen mukaan tänä vuonna 1633 euron hakemusta ei ole tullut, ja pitäytyi 300 euron aktiorahassa talousarviossa. Keskustelun aikana ilmeni alkuperäisen hakemuksen tulleen viime vuonna ja se olisi koskenut tätä vuotta. Käyttötarkoituksena isolle rahalle olisi ollut muun muassa vesipullojen jakamista yleisölle reilun 500 euron arvosta, teepaitojen jakamista yhteistyökumppaneille, banderolli ja esitteitä sekä ruokailua aktioryhmälle.

Keskustelun aikana jäseniä esitti **Pekka Vesämäki** totesi tämän vuoden jäsenmaksuista olevan vielä maksamatta toista sataa kappaletta, mikä toteutuessaan tarkoittaisi usean tuhannen euron alijäämää jo tälle vuodelle.

Keskustelun päätteeksi kokouksen puheenjohtaja **Martti Jantunen** esitti koeäänestystä, jonka tuloksena selvä enemmistö kannatti hallituksen esitystä. Martti kysyi Pirjolta, tyydyttikö tulos, ja hänen vastatessa myöntävästi, varsinaista

Kuva: Jouko Virta

Syyskokouksessa puhetta johti Martti Jantunen, Mika Saarinen tähyää taululle.

Kuva: Jouko Virta

Jotain Esa Anttila näyttää kastelevan takapyörältä Juha Kylmäsen katsoessa. Kuvaajaan selin taitaa olla pyörän omistaja.

äänestystä ei tarvittu.

Talousarvio vuodelle 2019 hyväksyttiin lopulta sellaisenaan, ja jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan 30 euronä. Talousarvion loppusumma on 44 250 euroa.

Henkilövalinnat syntyivät helposti

Kokouksen henkilövalinnoissa valittiin Mika Saarinen jatkamaan puheenjohtajana seuraavat kaksi vuotta. Erovuoroisen Tapani Hämäläisen tilalle valittiin Ari Lehtinen Tampereelta. Hallituksessa jatkavat Anu Endén Nurmijärveltä, Timo Nikko Peräseinäjoelta, Jukka Park-

kinen Kuusankoskelta, Timo Qvist Ylivieskasta ja Jarmo Ruuska Teräväkoskelta. Toiminnantarkastajista Pauli Levy jatkaa, mutta uutena valittiin Jouko Virta. Varatoiminnantarkastajina jatkavat entiset Jukka Ikonen ja Juha Paronen.

Kokouksen päätteeksi keskusteltiin ensi vuoden Seitsemän kaupunkia -hankkeesta, vuoden 2020 Israelin matkasta, vuoden 2019 MOJ-meetingistä Sotkamossa ja kerhon 40-vuotisjuhlasta, joka järjestetään vuonna 2020.

Teksti perustuu hallituksen tiedotteeseen, pöytäkirjaan ja myöhemmin Mikalta saatuihin tarkennuksiin.

Kommentti

Tiedotustoiminnan onnistumisesta on pitkälti kiinni jäsenkunnan tyytyväisyys kerhon hallintoon ja toimimiseen. Tunnen huonoa omaatuntoa tiedottajana ja kerholehden päätoimittajana, sillä alan ammattilaisena ymmärrän hyvin rivijäsenen tiedonsaannin tuskaa. Pahoittelen kovasti sitä, että pitkän ulkomaanmatkan seurauksena en ollut syyskokouksessa ja toiseksi jouduin kiirehtimään kokouksen alla ilmestyneen lehden valmistumista.

Hyvää tässä on ollut hallituksen oma-aloitteinen tiedotus sähköpostitse, harmi vain että sähköposti ei kata 100-prosenttisesti koko jäsenkuntaa.

Minun pieni rukoukseni on, että yhdessä voisimme rakentaa ja toimia meille mieluisan harrastusyhdistyksen parhaaksi. Siihen taivaallinen Isämme antakoon meille voimia.

Juhani Partanen

”Huligaanit” Hollannissa Helle koetteli kansaa Kamerikin EMC:ssä

Mikä ihmeen kutina vaivasi syksystä 2017 lähtien? Aika ajoin voimakkaampana, väliin ei mitään. Hiljalleen valkeni, se on se krooninen kulkutauti joka pyrki aktivoitumaan. Ja sai ilmeisesti pontta Latvian EMC-rallimatkasta, niin että baanalle pitäisi päästä...

Suuri innostus ja toisinaan kauhistus valtasi mielen. Jaa, että me lähdetään Hollantiin? Ei olla siellä koskaan oltu, maa kiinnostoi kyllä ja tietysti rallikin. Kahdeksan vuoden takaiset kokemukset Israelin moottoripyörämatkalta Saksan motareilta palasivat tuoreina mieleen, rekkojen ja pikkuautojen paljous ja vauhti oli mykistävää.

Kokoonnuimme 1.6. Tampereen alueen kerhotallilla Armonkalliolla yhdessä suunnittelemaan Hollannin matkaa **Jawa, Maria, Oleg, Timo A** ja me, **Kalle ja Taina**. Parissa tunnissa saimme asiat kasaan ajalle 31.7–7.8.: Finnlinesin yöpaatilla Naantalista Kapellskäriin, ajo Ruotsin halki Malmöhön, josta yölaivalla Travemündeen ja sieltä kohti Bremeniä ja Hollantia, ja samaa reittiä takaisin. Kotiin tultuamme teimme hotellivarauksen.

Ukkonen saattoi matkalle

Vihdoin koitti lähtöpäivä. Sää oli suosiollinen kello 16 asti. Sit-

ten päästi ukkonen ja mahdollon sade, ennusteen mukaan se kestää kolme tuntia, kun Vammalassa pakkasimme pyörää. Jawa oli tulossa meidän kautta ja yhdessä ajaisimme Auraan, jossa muut liittyvät mukaan. Jawa oli saanut vettä niskaansa jo kotoa tullessaan, sadeasut puettiin ja eikun menoksi. Huittisten jälkeen pilvet häipyivät ja lämpötila nousi liki +29 asteeseen. Sisulla mentiin Auraan ja vasta siellä kuorittiin sadepuvut pois.

Matka jatkui Naantalien satamaan, jossa tapasimme **Markun** ja muitakin geeärräläisiä, joilla oli sama ylitys mutta toinen reitti Ruotsin halki.

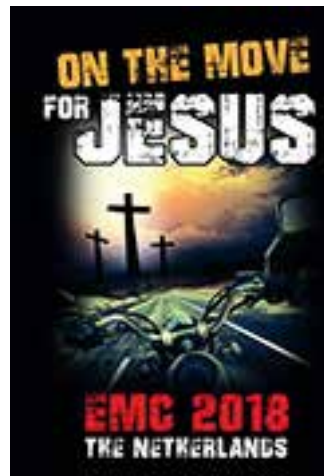
Lyhyehkön mutta hyvän yön jälkeen ja pyyhittyämme räpäät silmistä, säntäsimme aamiaiselle. Merimatka oli tyyni ja niin hiljainen, ettei oikein tajunnut olevansa rahtipaatisissa.

Hurja kokemus motarilla

Pääsimme tai jouduimme Tukholman aamuruuhkaan sopivasti. Vauhti oli reipasta ja kaistat täynnä kulkupelejä. Saimme myös ensimmäisen muistutuksen harrastuksemme haavoittavuudesta. Meidät ohitti erikoisen vihreä pikkuauto ja peri naiselliseen tapaan, makustelin väriä, kunnes tuli äkkipsäys. Edessämme ollut rekka jarrutti äkisti ja vauhti pysähtyi kuin seinään. Ellei olisi Varjelus ollut suojanamme, olisimme liiskaantuneet rekan perään kuin hyttys. Rekan edessä oli kyseinen vihreä kiese. Kulma rutussa ja perä päin kaistan reunakaidetta.

Vasta Nyköpingissä pidimme tankkaus- ja kahvitauon ja kävimme tilannetta läpi porukalla. Mitä kukakin meistä näki ja miten sen koki, mitä tapahtui. Hiljaa mielessä kävi, että paluumatkalla kukaan mahdollisimman kaukaa Tukholmasta.

Tavoite oli nyt Huskvarna ja

Pieniä taloja ja hyvin hoidettuine puutarhoineen ja kanavien tai vesihautojen ympäröiminä, isompia kanavia, joissa purjehti ja seilasi kaikenkokoisia paatteja

siellä oleva museo. Norrköping ja Linköpingit jäivät taakse ja isolle Vättern -järvelle saavuttuamme ajoimme rantaviivaa pitkin väliin maisemaa ihailen ja aprikoiden kerääntyvistä pilvistä, että mahtaa kolla sade ennen Huskvarnaa. Alapuolellamme oli punavalkoinen polkagris -karkkikylä Gränna, tutustumisen arvoinen paikka. Hiinä ja hiinä, museon parkkipaikalle saavuttuamme alkoi pisaroida ja sitten ukkonen jyrähti kunnolla ja kaiku kalliosta oli mahtava.

Mölletoftassa tankkasimme mopot ja itsemme, ja jatkoimme Malmön satamaan, jonne saavuimme hyvissä ajoin. Ajoimme 775 km ja hyvin selkä kesti, Gold Wingin takapenkki on jees! Markun jalkojen heilutus ja selän jumppausohjetta tauoilla noudattaen vältimme puutumista ja sivulliset saivat ihmeteltävää. Syömään, taxfreesta vettä ja suklaata ja sitten punkkaamaan.

Rantautuminen Saksan Travemündeen meni sutjakkaasti ja suuntasimme kohti Hampuria ja Louisin kauppa. Se aukesi sopivasti pihaan päästyämme kello 9. Kiertelimme rauhassa ja ostoksia tuli tehtyä, lierihattu, nahkatakkaa, ritsisäkkiä, sormettomat nahkahanskat jne. Minä en perinteisesti löytänyt mitään mieleistä.

Matkantekoa autobahnilla

Päivän urakka alkoi, kun pääsimme motarille kohti Bremenä. Sen lisäksi, että kaistat olivat täynnä autoja, yksi kaista vain rekoille, helleltä riitti 28 asteesta 31,5:een asteeseen.

Matka sujui joutuisasti, kunnes tuli se ensimmäinen tietyömaapätkä Bremenin ja Osnabrückin välillä ja meno tyssäsi kävelyvauhtiin. Aloimme olemaan kypsää lihaa, jollei pian päästäisi vauhtiin, lämpömittari näytti jo 31,5 astetta.

Selvisimme siitä ja ajoimme hyvän matkaa, kunnes tulikin vähän pidempi toppi Osnabrückin ja Rheinen välillä. Mittari huiteli jo 34,5 asteessa. Timo lähti vuorostaan vetämään meidän ryhmää ja ajoimme kaistojen välissä tšekäläisen motoristin mennessä edellä. Autot antoivat ihmeen hienosti tilaa. Kunnes tuli hinausauto perässä valot vilkkuen ja pillit soiden. Autot siirtyivät enemmän syrjään, eikun piipaan perään ja komea väylä aukeni meille. Jonkun kilometrin päässä syy selvisi, rekka ja minibussi olivat olleet törmäyskurssilla ja nyt hinauskurossa.

Pikkuteitä pitkin perille

Perjantaiamuna ajelimme idyllistä pikkutietä noin 16 kilometriä rallipaikalle. Pieniä taloja hyvin hoidettuine puutarhoineen ja kanavien tai vesihautojen ympäröiminä, isompia kanavia, joissa purjehti ja seilasi kaikenkokoisia paatteja. Vilkkuttelin heille tervehdykseksi. Erään talon pihassa olohuoneeseen pyrkivät kurkistelemaan pienet tyttö- ja poikapatsaat. Tyttö oli kiipeämässä tikkaile ja poika piti niistä kiinni. Toisessa pihassa he seisivat puutarhapenkillä ja kurkistelivat sisään. Ison kanavan varrella talojen takapihoilla olivat venelaiturit. Erällä istui ihmisen kokoinen kalastajaveistos

onki vedessä.

Ilmoittautumisien jälkeen oli mukavasti aikaa tutustua leiri-paikkaan ja tavata kerholaisia. Lounaan jälkeen piti olla isäntien järjestämä kiertoaikajelu, mutta jostain syystä se oli peruuntunut ja sen sijaan **Kyllösen Tapsa** innostui kokoamaan porukkaa patotie-lenkille. Olegilla ja Timolla oli ajatusta tehdä pienempi ajelu, kahville jonkin kanavan varteen ja saivat meidät puhuttua mukaan. Ajoimme peltojen ja pikkukylien läpi, näimme paljon lampaita, lehmiä. Pysähdyimme noin 13 kilsan päähän Amsterdamista leveähkön kanavan varrelle tauolle. Virkistäydymme kahvikupposella ja tietysti vettäkin lipitimme. Nestettä kului koko matkan aikana päivässä varmaan kolme litraa per henkilö. Jossain vaiheessa alkoivat ajohousutkin tuntua kovin väljiltä, elimistö oli kovilla. Palasimme campille. Istuskelimme pihapenkeillä, katselimme lasten touhujä ja äkkiä näkösilälle patsasteli aasi (tai muuli). Sääntäsin kuvaamaan sitä, mutta peräännyin kun se tulikin kohti uteliaana. Markku teki lähempää tuttavuutta. Kunnes kaksi tarjoilijaa lähestyi aasia, toisella oli talutusköysi selän takana piilossa, arvatenkin aasi oli ennenkin karannut pilttuustaan.

Illallisella ollessamme tuli yksi paikallinen nuori mies kysymään, saisiko hän lainata GR-liiviä, hän on menossa naimisiin 23.8. ja nyt on polttarit, hän kuvauttaisi itsensä se päällään pihassa olevan lasten leikkitraktorin selässä. Markku lainasi liivinsä, minä menin valokuvaamaan sankaria. Seurueella

oli hauskaa ja he olivat kiitollisia yhteistyöstä.

Ennen iltaservicea me suomalaiset pidimme oman meetingimme kanavan rannalla. Pirjo jakoi laulujen sanoja ja alkuun lauloimme ilman säestystä, kunnes ilmestyi muukalainen kitaromiehes koiransa kanssa seuraamme. **Anttilan Esa** sai kitaran lainaksi ja säesti lauluja. Muukalainen soitti itsenkin jokusen kappaleen iloksemme. Koira pyöri jaloissamme ja rapsutuksia riitti.

Lauantaina ajeltiin

Likeisen motarin meteli oli yöllä laantunut, rekkojen ajokielto oli astunut voimaan viikonlopuksi. Ihmettelimme, mistä oli muutama punainen kutiava läikkä ilmestynyt käsivarsiin ja sääriin. Ehkä kanava-vesissä sikisi lauma hyttysiä, jotka tulivat meitä yöllä kuppamaan, vaikei niitä nähty tai kuultu. Jälleen matkasimme campille kohti uusia seikkailuja. Muistimme rukouksin niitä kerholaisia, jotka sairastivat ja puheenaiheita riitti pyöristä, tekniikoista, tapahtumista, matkasuunnitelmista. Arvuutelimme myös, missä seuraavat 2-3 EMC-rallia tulisivat olemaan.

Lounaan jälkeen seurasi ride out. Tällä kertaa isäntien vetämänä 2 tuntia ja 90 km. Satakunta pyörää oli järjestäytynyt jonoon ja siten matkaan. Aina kun tuli risteys, etummaisesta isännästä seuraava jäi osoittamaan muille suuntaa ja palasi letkaan toiseksi viimeiseksi. Näin mentiin hyvän aikaa. Ajoimme tosi mielenkiintoista reittiä, väliin mänty- ja kuusimetsän keskellä, maissipeltojen halki, tie oli toisinaan kuin meikäläinen kevyenliikenteen väylä. Vissiin menimme myös parin kansallispuiston halki suurten lehtipuiden oksistojen kaartuessa vihreäksi katoksi.

Vajaa puoli tuntia oli matka-aikaa jäljellä, kunnes Timo, Oleg, Markku ja me oltiin viimeisiä passivuoroisia. Oleg huikkasi ohiajessaan että lähtekää Markun perään, joka tuli hetken päästä. Eikä ketään tullut muita. Sadan pyörän letka oli kutistunut kahdeksaan. Jäljestäkään päin ei selvinnyt missä sekaannus tuli.

"Huligaanit!"

Campilla alkoi Unicycle Demo Run ja siirryimme kentän laidalle seuraamaan erikoista kisaa. Pari tyyppiä oli kekseliäästi kääntänyt kotturit nurin ja saaneet siitä sel-

känojallisen istuimen. Törmäsimme siellä myös englantilaiseen **Pennyyn**, johon tutustuimme Suomen EMC:ssä ja vaihdoimme kuulumisia.

20 -vuotisjuhla alkoi ja eri kerhot veivät tervehdyksensä ja tullaaisensa CMA:n isännille. Gospel Ridersien kettinkiristi laatalla oli kyllä kaikkein hienoin ja omaperäisin!

Iltaohjelmaa seurassimme hetken, mutta väsymys alkoi painaa ja päätimme lähteä hotellille pakkaamaan ja lepäämään. Jawa oli päivällä ladyjen kanssa ostosreissulla ja tuli illaksi ralliin. Olivat ihmetelleet, kun ei missään ollut ostoskeskusta, jos olikin, ei sieltä löytynyt kahvilaa, saati wc-tiloja asiakkaille. Parkkipaikkoja oli harvassa ja nekin kaikki maksullisia, tietysti.

Hyvillä mielin ajelimme jo tuksi tullutta reittiä. Kamerikin keskustassa tullessamme liikenneympyrään ja vauhdin hiljentyessä tapahtui jotain kummallista. Tien reunassa pensasaidan yli kurtotti mies kättä heiluttaen selvällä suomella huutaen "HULIGAANIT!" Täysi yllätys. Ei voi sen enempää hämmästyä eikä naurusta meinannut tulla loppua, kun totesimme että Anttilan Esahan se siinä, täysin tilanteen tasalla. Esa oli lähtenyt hieman aiemmin omia polkujaan kämpille.

Pysähdyimme vielä tankille ja päräytimme hotellille iltapuuhin.

Paluumatka alkaa

Sunnuntaiaamuna haalimme kamat kasaan ja ihmettelimme, punaisia puremajälkiä oli taas tullut lisää. Pihassa Jawa esitteli matkamuistoksi ostamiaan suuren suurua puukenkiä, kooltaan 45-46, pään vaivaa aiheutti, mihin ne saa pakattua. Ladyjen lento oli vasta illalla, joten heillä oli hyvin aikaa suoriutua lentokentälle. Jätimme jäähyväiset ja lähdimme matkaan aikataulun mukaisesti, samaa reittiä noudattaen mikä oli tullessakin. Nyt oli liikenne hyvin rauhallista. Rekat puuttuivat, lomakärryjäkin oli harvakseltaan, motarilla oli suorastaan väljää.

Tankkaus- ja kahvitaukoja pidettiin. Jossain Bremenin paikkeilla oli taas suuri tietyömaa, ja valitsimme yhden kaistan väärin, josta seurasi, että ajoimme noin 8 km ennen kuin pääsimme kääntymään ympäri ja juuri sille ruuhkaiselle kaistalle. Pääsimme hyvin

Ennen iltaservicea me suomalaiset pidimme oman meetingimme kanavan rannalla. Joukkoomme tuli muukalainen kitaramies, joka lainasi soitintaan Esalle ja hän säesti laulumme. Vierailija soitti itsekin.

takaisin baanalle ja matka eteni vauhdikkaasti. Kunnes taas tuli hidastus. Tällä kertaa oli muutama pikkuauto tien poskessa kylki tai perä rutussa, lasinsiruja tiellä ja keskellä kaistaa kummallinen metallihäkkyrä, jota pari miestä oli siirtämässä.

Hampurin nurkilla, lopen kyllästyneitä motareihin, Jawa ehdotti hienoa maisemareittiä ajettavaksemme ja koska aikaa oli, lähdimme seuraamaan sitä. Pyyhäsimme mp-kauppa Louisin ohi, sen jälkeen oli taas uutta seutua koettavana. Saavuimme Travemüнден idästä päin, kaukana satamasta oli jo kylttejä Skandinavienkai Nord ja Süd. Pysähdyimme tien poskeen, Jawa tiesi, että edessä kerätään tietulli. Voisimme koettaa kiertää toista reittiä, kun ei tiedetty, paljonko joudumme maksamaan ja mihin maksu suoritetaan. Päätimme ottaa härkää sarvista ja painella suoraan. Kahdeksan vuoden aikana ovat rakentaneet kohtuullisen pitkän tunnelin, jota käyttäjät sitten maksavat.

Satamassa takana oli nyt 603 km päivän ajoa. Hyvä opastus ruumaan, pyörät liinoilla kiinni ja maajoittumaan. Ilta oli jo pimentynyt, kun laiva lähti puskuttelemaan Malmötä kohti.

Ruotsin halki suomenlautalle

Maanantaiaamu valkeni puolipilvisenä, lämmintä oli 22-24 astetta. Tie kiemurteli ulos satamasta ja kohtuullisen hetken kuluttua pääsimme motarille. Skänessa kävi kova sivutuuli, alavaa maata

kun oli. Pelloilla oli suuria hanhiparvia ja baanalla taas rekkoja, muttei niin valtavasti kuin mennessä Saksassa.

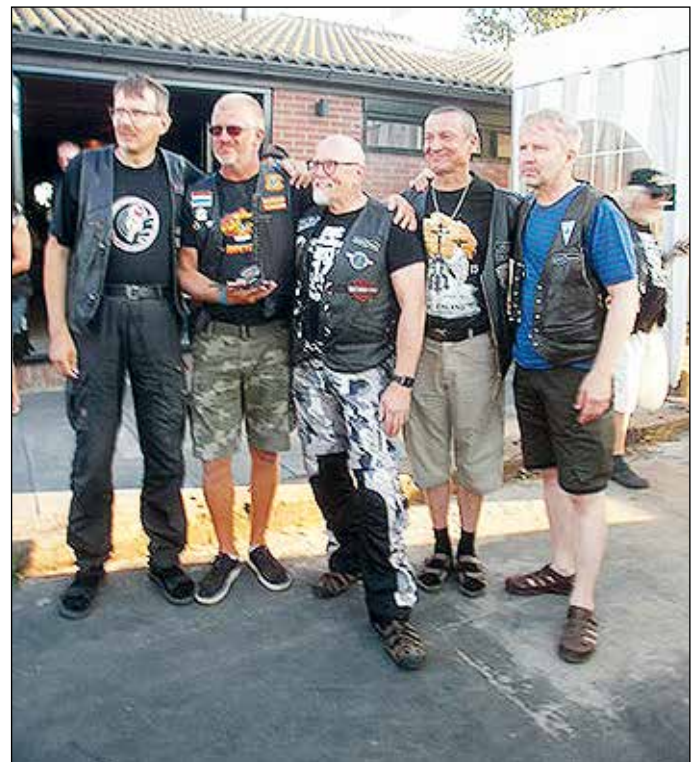
Odeshökissä siirryimme motarilta Vätternin rantatielle kohti Motalaa ja sieltä jatkoimme Örebro-Västerås-Enköping-reittiä. Lyhyehköt tankkaus- ja kahvitauot pitivät, Markun tehokkaita venytelyohjeitakin noudatimme, vielä kerran ohjauimme väärälle

kaistalle hervottoman tietyömaan kohdalla Enköpingissä.

Viimeinen tankkaus ennen Kapellskäriä ja menoksi. Päivän ajomatkaksi tuli 806 km, keli oli mitä mainioin ajella. Tauot olivat sopivan mittaiset. Taivaallinen huolenpito oli todella täydellistä.

Naantalista saimme ajaa kotiin aurinkoisessa säässä.

Teksti ja kuvat:
Taina Tuomenoja

20-vuotisjuhlan alkaessa eri kerhot veivät tervehdyksensä ja tullaaisensa CMA:n isännille. Suomalaiset veivät lahjaksi kettinkiristin, joka on kuvassa aurinkolasipäisen isännän käsissä. Ympäriällä ovat Mika Saarinen, varemalla, ja Tapio Kyllönen, takanaan Pekka Vesamäki ja Jukka Ikonen.

Juhliven kerhojen vetäjät ja saadut huomionsoitukset.

IX Encuentro National ja Gospel Riders Espanã 10 vuotta Yhteenkuuluvaisuuden juhlaa

Espanjassa toimivat kolmen kristillistä moottoripyöräkerhoa, Covered Backs, CMA Espanã ja Gospel Riders Espanã ovat järjestäneet vuosittain yhteisen kokouksen. Viime kesänä, 2018, vietettiin tapahtumassa samalla Gospel Riders Espanãn 10-vuotisjuhlaa.

Olin mukana vuonna 2014 lähellä Malagaa, Antequerassa pidetyssä tapahtumassa ja muistot siitä alkoivat viritellä matkamotoristin reissuhaluja kauden päätösjeluun.

Suomalaisia oli tapahtumaan lähdössä muitakin, mutta oma aikatauluni ei mahdollistanut liittymistä **Kyllösen Tapsan** vetämään ajoporukkaan. Ajelin maanantaista torstaihin omaa tahtiani reitillä Turku-Tukholma- Osnabruck- Ranskan Blois- Baskimaan Vitoria-Gasteiz - Ciudad Real.

Encuentro National'in tapahtu-

mapaikka oli noin 200 kilometriä Madridista etelään sijaitsevassa Ciudad Realissa. Noin 74 000 asukkaan kaupungin nimi merkitsee "kuninkaallista kaupunkia." Paikkana oli Bethel -nimisen evankelisen seurakunnan ylläpitämä kristillinen retriitti- ja leirikeskus Betania. Se sijaitsee maalaistyyppisessä rauhallisessa ympäristössä vain parin kilometrin päässä kaupungista. Ehdin perille hyvissä ajoin jo torstain alkuillasta.

Suomalaisia pyöriä Espanjan syksyssä

Torstai-iltana suomalaisia motoristeja ilmaantui paikalle muitakin, taas kerran nähtiin pyörien päällä kaukana kotona. **Korhosen Eikka**, aikaisemmin Jyväskylän GR, alueemme aluevastaavankin tehtävissä toiminut motoristiveli, saapui nykyisen kotipaikkansa Fuen-

girolan suunnalta Triumphillaan espanjalaisten kanssa yhdessä.

Illansuussa Tapio Kyllönen, **Timo Aaltonen** ja **Markku Hirvasoja** saapuivat paikalle tuhatkunta kilometriä sinä päivänä ajaneena. Illan tilaisuudessa Tapsa toi **Susanna Luomavuoren** tulkkaamat terveiset matkalta. Hän kertoi heidän aloittaneen matkan Iron Butt 1600 km ajolla, josta Alppien kautta Euroopan korkeinta prätäkällä ajettavaa tietä (Col de la Bonette) ja sieltä värikkäiden vaiheiden jälkeen Ciudad Realiin. Ansaivat taputukset tämä ryhmä saikin Tapsan puheenvuoron jälkeen.

Ajeluja ja kerhovierailuja

Perjantaina ohjelmassa oli yhteinen ajelu läpi maaseudun ja pienelle vuoristoiselle matkatielle. Illalla tuli esille paikallinen hieman erilainen rytmi, illallisen

jälkeen vielä klo 22 oli lähtö paikallisen motoristikerhon vieraaksi. MC Calatravos Ciudad Real oli kutsunut meidät kerhotalolle, jossa oli vielä illallisen jälkeen tarjolla pöydän antimia. Maittavaa oli kaasuliekillä padassa valmistettu, leivän päällysteenä syötävä pataruoka, jossa aineksena oli ainakin chorizzomakkaraa.

Lauantaina oli toinen kerhovierailu puoliltapäivän. Ajelimme 30-40 kilometriä Puertollanon kaupunkiin. Tämä paikka oli teollisuuskeskus, jonka alueella on kaivostoimintaa. Isäntäkerhomme nimikin oli kaivosmiehiin viittava Motoclub Mineros Puertollano. Tällä kerholla oli pitkäaikaisena perinteenä jo vuodesta 1995 syyskuussa pidettävä kokouksen järjestäminen. Tunnelma oli välitön ja espanjan kielitaidottomuus ei ihmeemmin haitannut täälläkään.

Gospel Riders Espanä 10 vuotta

Luantain iltatilaisuudessa muistettiin myös veljeskerhomme Gospel Riders Espanjan 10 vuotisjuhlinta. Kerhomme nykyinen puheenjohtaja **Mika Saarinen** ja emeritus-puheenjohtaja, ainajäsen **Seppo Käpynen** olivat tulleet 10 vuotta sitten Espanjaan tilaisuuteen, jossa Gospel Riders Espanja oli perustettu. Mukana oli ollut myös Espanjassa asuneita muita suomalaisia.

Nyt Ciudad Realissa Mika ja nykyisin MC Preachers-liivejä kantava Seppo luovuttivat Espanjan Gospel Riders kerholle muistolahjan, ketjuristin kerhon tunnuksilla. Kerhon vuosikokouksessa tuli esille myös se, että kerhomme hallitus oli päättänyt luovuttaa pienen rahalahjan toiminnan tukemiseen.

Espanjan Gospel Riders on 10 vuoden aikana päässyt hyvään alkuun kasvun polulla. Kerholla on alueosastoja muutamilla paikkakunnilla ja kymmeniä jäseniä. Jäsenyys toimii hieman eri periaatteilla kuin meillä Suomen Gospel Riders kerhossa. Siellä selkämekin ja jäsenyyden saa oltuaan jonkin aikaa mukana kerhon toiminnassa. Gospel Riders Espanjalla on nyt muutamia kymmeniä jäseniä ja alkuvaiheen suomalaispainotteisuudesta kerhon jäsenistä suurin osa onkin espanjalaisia. Tämä oli ymmärtääkseni tavoite myös perustamisvaiheessa, suomalaiset tukivat ja olivat keskeisesti mukana perustamisvaiheessa ja vähitellen siirtyivät hieman sivummalle.

Silly Games Espanjan yössä

Luantai-iltanakaan ei käyty kovin aikaisin nukkumaan. Loppuillan ohjelmassa oli kuulemma Suomesta vientituotteena tapahtumaohjelmaan tullut sillygameskisat. Lajeina oli köydenveto yksilölajina ja sen jälkeen moottoripyörällä kolme osa-aluetta sisältävä ajokisa: kaksinajona pujoteturadalla renkaanheitto pyörän matkustajan paikalta maaliin, kananmunan kuljetus kyydissä istuvan lusikassa sekä hidasaajo. Mika Saarinen ja kyydissään vaimonsa **Pike** näyttivätkin mallia ja tekivät selvästi parhaan suorituksen ja vieläpä lainapyörällä muutaman minuutin totuttelun jälkeen. Palkintojen jaossa selvisi, että kisassa

Mika ja Seppo esittivät tervehdyksensä Susannan toimiessa tulkkina.

Puheenjohtajat yhteispotretissa.

oli kaksi sarjaa, ilmeisesti endurotyyppisille pyöriille omansa ja toinen customeille. Ainakin kaksi voittopalkintoa jaettiin eli Mika ja eräs CMA Espanjan custom-motoristi ne pokkasivat.

Paluumatkan tunnelmia

Sunnuntaina oli aika pakata pyörään kaikki tavarat ja suuntasin kohti Malagassa olevaa pyöräni talvisäilytyspaikkaa. Tapahtumasta jäi mieleen espanjalaisten ystävällisyys ja välittömyys, joka välittyi sydämellisinä tervehdyksinä vaikka yhteistä puhuttavaa kieltä ei aina ollutkaan.

Hieno viikonloppu takana, ja iloitsin kun sain olla mukana. Yhteensä paikalla oli noin 80 motoristia, joista suomalaisia viitisen-

toista.

Paluumatkalla ajellessani tulin miettineeksi sitä, että Espanjan kristilliset kerhot toteuttivat hienosti kristittyjen yhteyden periaatteita järjestämällä yhteisiä tapahtumia. Meillä Suomessa on kerhoja vielä enemmän, joten olisi siko aika olla tässä aloitteellinen ja järjestää vaikka kerran vuodessa joku yhteinen kokoontumisajo useamman kerhon yhteisenä tapahtumana.

Tapahtuman tunnuksena oli Raamatusta kohta Luukas 15:5: "Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen."

Tämä teema oli valittu Luukkaan evankeliumin 15. luvusta, jossa Jeesus kertoo kolmella vertauksella kadonneen löytämisestä. Yhden kadonneen lampaan tai hopea-

rahan omistaja iloitsee yhden kadonneen löytämisestä enemmän kuin tallella olevista. Tuhlaajapojan paluu on juhlan aihe. Samassa luvussa Jeesus sanoo: "Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen."

Motoristiraamattu, Biker Bibel, millä kielellä tahansa painettuna sisältää tämän Jumalan armon sanoman. Jeesus on tullut etsimään häntä, joka on kateissa eikä koe Isän rakkautta. Tätä sanomaa välittävät myös Espanjan kristilliset moottoripyöräkerhot ajaen näkyvät kristilliset tunnuksat liiveissään, kohdaten muita motoristeja ja jakaen Biker Bibleita.

**Teksti ja kuvat:
Martti Jantunen**

Missio Russia XII kutsui kesäkuussa

Osa 1/2

Pitkään jatkuneen kuuman ja sateettoman jakson jälkeen kesäkuun alun keskiviikko tuntui viileältä. Sateen uhka leijui ilmassa ja pari pientä sadekuuroa pääsikin kostuttamaan motoristia. Suuntana oli Lentiiran leirintäalue Kuhmossa lähellä Vartiuksen raja-asemaa. Nyt jo perinteinen Missio Russia oli jälleen matkaamassa itärajan taakse, tämä on kahdestoista reissu. Sää tiedotusten mukaan viikonlopuksi oli tiedossa sateita ja koleaa ilmaa. Alimmillaan lämpöä olisi vain muutama aste plussan puolella.

Suuntana meillä oli nyt toisena kesäkuuna peräkkäin Vienan-Karjala. Meitä sinne olivat kutsuneet alueen seurakunnat ja Vienan Kemin kaupungin johto. Tälläkin kertaa jo valmisteluja leimasi se, että harvat asiat menevät niin kuin on ajateltu, suunniteltu tai sovittu. Reissulle oli runsaasti kiinnostuneita osallistujia, mutta erilaiset ongelmat, kuten viisumien viipyminen karsivat porukkaa alun lähes 20 lähtijästä, niin että aivan viimeisellä viikollakin porukasta jäi pois seitsemän henkilöä. Lopulta meitä lähtijöitä oli seitsemän, se on täydellisyyden luku.

Lentiiran lomakylän mökkiin meitä majoittui torstain rajanylitystä odottamaan kuusi matkalaista. Illalla savusaunan leppoisissa löylyissä unohtuivat pienet sateet ja tulomatkan koleus. Runsaan aamupalan jälkeen suuntasimme Vartiuksen rajan tuntumaan Karhu-baariin, jonne treffit oli sovittu kello 10. Kävimme läpi matkan ajateltua ohjelmaa, ryhmässä ajamista ja tarkistimme vielä kaikkien paperit. Sen jälkeen siirryimme tulliin. Suomen tulli on aina pelkkä muodollisuus, mutta Venäjän puolella on jo vastassa todellinen haaste.

Raamatut joutuivat syyniin

Paperisodasta selvittiin kyllä kohtuudella, vaikka kaikilla ei pikkulappuja ollutkaan, vaan ne täyteltiin vasta rajalla. Sen sijaan ongelman meinasi muodostaa laukuista löytyneet 59 venäjänkielistä Motoristira-

Suuntana meillä oli toisena kesäkuuna peräkkäin Vienan-Karjala.

mattua. Ei niitä oltu mitenkään kätketty, mutta jostain syystä juuri nämä pistivät tullivirkailijan silmään meidän noin 200 Motoristiraamatusta.

Yleensä Motoristiraamatut eivät ole tullivirkailijoita kiinnostaneet, mutta nyt kiinnostivat. Sama maa ja sen länsiraja, mutta etelän raja-asemilla Raamattuihin ei kiinnitetä mitään huomiota, täällä ne kiinnostavat ja kuulin, että joku on joutunut kuulusteluihin niiden takia ja jättämään ne kokonaan pois kyydistä raja-asemalla. Lopulta asia ratkesi, kun kerroin meidän menevän kaupunginjohtajan kutsuina vieraina Kemin kaupungin kaupunkijuhlaan ja että kirjat jaetaan siellä lahjoina. Jouduin allekirjoituksellani vahvistamaan tämän ja matka sai jatkua Raamatujen kanssa. Tällainen keskustelu oli mahdollista vain, koska Oleg oli mukana ryhmässä. Hänen venäjänkielen taitonsa oli korvaamaton apu koko ryhmälle.

Kostamukseen on rajalta vain noin 35 kilometriä, joten siellä ol-

tiin nopeasti tankkauksen ja rahanvaihdon jälkeen. Ensimmäisenä menimme helluntaikirkkoon ja sieltä yhdessä seurakunnan pastoriin kanssa lounaalle. Lounaan jälkeen oli edessä porukan jako kahteen. Neljä meistä, Timo, Kari, Juha ja Oleg, jäi Kostamukseen seurakunnan iltatilaisuuteen ja kolme lähti 150 kilometrin päähän Kalevalaan lastenkotivierailulle ja seurakuntaan tapahtumaan perjantaina.

Tiepoija yllätti

Ainoa ongelma Kalevalaan menossa on tie. Sen tiedettiin olevan hiekkatie, hiesuinen ja paikoin savikoinen ja siksi sateella liukas. Nyt satoi ja oli satanut jo pari päivää. Kenelläkään ei ollut tietoa miten liukas tai pehmeä reitti olisi.

Olosuhteista huolimatta kolme matkaenduron omistajaa lupautui reitille. Kaikilla meillä on uuden karhea painava matkaenska ja siinä katurenkaat. Jokaisen kokemus soratieajosta oli myös

olematon tai lähenteli nollaa. Mutta ei sille reissulle voinut matkapyöriäkään lähettää, niinpä siis ajatuksella "Herra lähetä minut" matkaan lähtivät Markku, Vespa ja minä, Tapsa. En varmaan paljoa liioittele, jos sanon että meitä kaikkia jännitti edessä oleva taival ja sen haasteet, mutta myös se, ettei kukaan meistä ollut koskaan reittiä ajanut. Olimme täysin navigaattoreiden varassa, joskus niihin ei voi sataprosenttisesti luottaa Venäjällä. Lisäksi kukaan meistä ei puhunut sanaakaan venäjää.

Vanhoista kertomuksista poiketen ensimmäinen noin 40 kilometriä olikin uusittua oikeaa soratietä. Tosin se oli sen verran hiljattain uusittua, että tie oli vielä pehmeää. Itse jouduin tällä osuudella "tilanteeseen" kun etupyörä upposi pehmeään soraan enkä liian ison vaihteen vuoksi saanut eturengasta nostettua kaasulla ylös upoksista. Onneksi sain sentään mopon pysäytettyä kaatumatta. Siitä eteenpäin muistin pitää riittävän pienen vaihteen ja riittä-

Gospel Riders -kerhon toimintaa

*Joukkomme
jakaantui
Kostamukses-
sa kahdeksi.*

västi kierroksia.

Olin ostanut rajan pinnasta kolme suklaalevyä energiavarastoiksi ja vettä mukaan. Kun kolmannen matkasta oli ajettu, oli ensimmäisen tauon paikka. Jaoimme yhden suklaalevyn, hörpimme vähän juomista ja keskustelimme oppimastamme. Heti tauon jälkeen tie muuttui. Se kapeni paikoin vain yhden auton mentäväksi, silloissa oli vaarallinen keskikolo, juuri sopiva rako puoliskojen välissä haukkaamaan eturenkaan syleilyynsä. Piti pysyä omalla kaistalla.

Myös tien pohja oli huonommassa kunnossa, savi puski läpi ja pintakaan ei enää ollut karkeaa soraa, vaan enemmänkin hienoa hiesua. Pinta oli liukasta ja savipatit vaarallisen korkeita ja pehmeitä. Hyvin nopeasti opimme, että tästä eteenpäin paras tapa ajaa oli taiteilla seisoen. Joku valitteli jo toisen tauon aikana, kun matkasta oli ajettu kaksikolmannesta, jalkojen kramppeja. Minulla itselläni ei tätä ongelmaa ollut. Itse asiassa seisaaltaan eteneminen oli nopeaa ja luontevan tuntuista eikä pyörä luistellut samalla tavalla kuin istuen ajaessa. Pyörä eli kyllä alla omaa elämänsä, mutta kun luotti sen tulevan minne käsketään, niin

kyllä se tuli.

Päästyämme Kalevalaan iloitimme kaikki kovasti siitä, että olimme valinneet tämän vaihtoehdon. Olimme kaikki yhtä kokemusta ja seikkailua rikkaampia. Olimme oppineet jotain uutta ja vastaisuudessa tiedämme, etteivät hiekkatietkään ole mahdottomia. Tosin ei meistä kenellekään tainnut sytyä erikoista rakkauttaakaan sorateihin. Se vaatisi vähintään täysin toisenlaiset renkaat pyörään.

Joukkomme täydentyi

Saimme myös Kalevalaan hienoja uutisia: Penan viisumi olikin tullut torstaina ja hän liittyisi huomenna seuraamme. Toisaalta naureskelimme keskenämme, että porukan ainoa kokenut sormies Pena, vielä sopivilla renkailla varustetulla pyörällä, olisikin aiheuttanut meille muille turhia paineita tulomatalla.

Siinä missä Kostamuksessa oleva nelikko Timo, Juha, Kari ja Oleg saivat osallistua seurakunnan tilaisuuteen, meillä oli Kalevalassa vapaa ilta. Perjantaina soraryhmällä Kalevalassa on sitten ohjelmassa lastenkodin vierailu, lasten kydi-

tys ja seurakunnan iltatilaisuus. Asfalttiryhmä puolestaan on perjantaina Tiksan koululla ja seurakunnan tilaisuuksissa. Tosin Tiksan koulun ohjelmasta oli kuultu huhuja, että paikallinen KGB (nykyinen FSB) olisi kieltänyt tapahtu-

man järjestämisen, mutta jos niin olisi tilaisuus pidettäisiin kirkolla ja se on ihan koulun naapurissa.

Teksti ja kuvat:
Tapio Kyllönen

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

Aluevastaavan esittely

Jani Suontausta, Kainuu

Erämies Jani luotsaa Kainuun alue- toimintaa, ensi kesänä häämöttää MOJ

Kuva: Jani Suontausta

Jani Suontausta, minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Olen Kainuun alueen aluevastaava.

Miten laaja alueesi on ja mitä kuntia siihen mahdollisesti kuuluu?

– Kainuu on pinta-alaltaan vajaa 23000 neliökilometriä ja siihen kuuluvat kunnat ovat Kajaani, Kuhmo, Hyrynsalmi, Puolanka, Paltamo, Suomussalmi, Sotkamo ja Ristijärvi. Matkaa alueen laidalta toiselle on ehkä noin parisataa kilometriä. Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Aluevastaavana olen ollut alueen perustamisesta lähtien, olikohan se vuosi 2012 vai 2013. Aika kuluu niin nopeasti.

Koetko olevasi luottamustehtävässä, kutsumustehtävässä vai tilanteen vaatimassa tehtävässä?

– Aluevastaavan tehtävä on minulle ehkä eniten luottamustehtävä. Minä rupesin aikanaan puhumaan ja kyselemään alueen perustamisesta ja kun perustava kokous järjestettiin, porukka oli sitä mieltä, että se joka suunsa aukaisi, joutuu ottamaan pestin vastaan... ☺

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

– Tiimiä ympärillä on todella vähän... Jäseniäkin alueella on todella vähän, joten toiminta on ollut todella pientä. Muutamia ulkoilmatapahtumia ja leirivierailuja on pidetty kesäisin. Rukouksena onkin, että kasvaa tapahtuisi sekä jäsenmäärässä, että tapahtumien osalta!

Miten GR toimii alueellasi ja missä teillä on keskeinen tapauspaikka?

– Mitään tiettyä kokoontumispaikkaa alueella ei tällä hetkellä ole, vaan sovimme aina jonkun

– *Olen sitä mieltä, että ei ole väliä minkä mallisella pyörällä ajaa, kunhan vain nauttii siitä, Jani sanoo.*

paikan mistä esim. ajelulle tai tapahtumaan lähtö tapahtuu. Tärkein aktiviteettimme onkin ajelut milloin minnekin makkaripaistoon tms. juttuun. Samalla kerromme uskostamme ihmisille, joita kohtaamme.

Kuinka monta alueesi motoristia mahtoi käydä MOJ-meetingissä?

– MOJ:hin on alueeltamme välillä osallistunut porukkaa, mutta viime kesän kohdalta en osaa sanoa, oliko Kainuu edustettuna.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

– Tällä hetkellä minulla on pyöränä Suzuki GSX F1100 ja tykkään siitä todella.

– Aloitin harrastuksen custom

pyörällä ja välissä oli pari enduroa. Kaikissa pyörissä on omat tietynlaiset hienot jutut ja ominaisuudet. Olenkin nykyään sitä mieltä, että ei ole väliä minkä mallisella ajaa, kunhan vain nauttii siitä.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

– En ole käynyt pyörällä vielä kotimaata pidemmällä, enkä sitäkään ole ihan päästä päähän ajanut... Ihan etelässä on tullut käytyä, mutta ylös päin olisi vielä minulle ajamatonta tietä.

Kerro jostain mp-retkestäsi!

– Joku vuosi sitten vietimme pari päivää pyörien päällä ja kävimme sen verran pohjoisessa kuin järkevästi kerkesi. Taisimme olla Ranualla yötä jollain leirintä-

alueella. Käytiin Ranuan eläinpuistossa ja suurpetokeskuksessa Kuumosossa. Minä kun olen tällainen "metsämies", niin Lapin maisemat kyllä kiehtoo ja toivottavasti jo ensi kesänä voisi käydä vaikka vähän ylempänäkin.

Joko suunnittelet ensi kesän aluetoimintaa?

– Muuta aluetoimintaa ei kesäsi ole vielä suunnitteilla, paitsi tietysti MOJ, joka on tulevana kesänä Sotkamossa Kainuussa. Järjestelyistä vastaa pääasiassa Pohjois-Karjalan alue, mutta Kainuun alue on pienellä porukalla avustamassa missä pystytään.

P.S. Katso MOJ alue-esittely kerhon nettisivuilta!

Juhani Partanen

Gospel Riders -kerhon toimintaa

Lahden uusi GR-talli on avara ja valoisa

Alkusyksyllä pidetyissä GR Lahden uuden tallitilan tupareissa Palttinakadulla huomattiin hauska yhteensattuma, jota ei oltu suunniteltu: edellisiä tupareita Laatikotehtaankadulla juhlittiin päivälleen kuusi vuotta sitten, lokakuun kuudes.

Väkeä oli tällä kertaa hieman vähemmän, kuitenkin lähes viisikymmentä. Paikallisten lisäksi GR-veljiä ja -siskoja oli saapunut ainakin Tampereen, Kaakon, Hyvinkään, Helsingin ja Espoon alueilta. Merkittävä osa paikalle saapuneista ajoi Lahteen asianmukaisesti motsikoilla.

Idea uudesta tallista nousi omasta jäsenistöstä. Kun **Jari Muikku** vuokrasi aiemmin tänä vuonna omiin tarpeisiinsa tilaa Palttinakatu 2:sta, kävi ilmi, että kiinteistössä on tiloja vapaana enemmänkin. Homma lähti etenemään rivakasti, ja nyt Gospel Riders Lahti on Jarin seinänaapuri.

Melkoinen kesä!

GR Lahden porukoissa kävi melkoinen viuhke toukokuusta

Tupareihin oli saapunut juhlaväkeä ilahduttava joukko eri puolilta eteläistä Suomea.

Materiaalikauppa ja motoristiraamattuvarasto

Lahden tallilla sijaitsee Gospel Riders -kerhon tarvikekauppa. Sieltä lähtevät liikkeelle nettikaupan ostoskoriin naputellut tilaukset. Kauppaa hoitaa **Eeva Joutsenvirta**, arvokkaana apuna miehensä **Antero Vainio**. Tarvikekauppaa voi tehdä myös paikalla.

Samoin Motoristiraamattuja voi noutaa alueiden tarpeisiin. Lahden talli on yksi MoRan väliavarastoista. Suomenkielisten lisäksi tällä hetkellä löytyy viron- ja venäjänkielistä Motoristiraamattua. Toimituksista alueille huolehtii **Tuomo Pullinen**.

Lahden tallilla ollaan paikalla

aina tiistai-iltoisin klo 18–20, poikkeuksena joulupäivä. Ajo-kaudella – ja talvella muulloin kuin tiistai-iltoisin – voi myös asioida, kun sopii käynnistä tallipäällikkö **Kari Mähösen** kanssa, numero on 044 202 3168. Muut tarvittavat yhteystiedot löytyvät netistä.

Lopuksi vinkki: järjestäkää alueenne GR-porukan kanssa tiistai-illan reissu Lahteen! Tuokaa pullaa tullessanne, lahtelaiset tarjoavat kahvit ja mukavaa seuraa. Siinä voi samalla kertaa tutustua paikkaan ja hoitaa hankinnat.

PeeTee

alkusyksyn. Ensin aloitettiin pikku remppaa uudessa paikassa, pääsuhareina **Kari Mähönen**, **Risto Kauko** ja **Esa Koskinen**. Apureitakin oli koko joukko. Samalla purettiin pikkuhiljaa vanhaa tallia. Tarpeetonta tavaraa lähti sekä roskikseen että sinne sun tänne. Tarpeellinen irtain siirtyi uusiin tiloihin.

Kun muuttourakka saatiin kesäkuun aikana pulkkaan, Lahden porukka pääsi viimeistelemään kesän MOJ-meetingin suunnitelmia ja järjestelyjä. MOJ 2018-suunnitelmat olivat käynnistyneet jo viime syksynä, kesällä oli kyse lähinnä viimeisistä viilauksista.

Kun tänä vuonna oli vielä poikkeuksellisen kuuma kesä, Lahden GR-väellä ei juuri ehtinyt hiki kiuua.

Oman vivahteensa Lahden majanmuuttoon toi muuton aikoihin koriin kantautunut tieto, jonka

mukaan vanha talli, tai itse asiassa koko rakennus, puretaan. Aikataulusta ei ole tietoa, mutta yhdessä todettiin, että oli hyvä poistua tiloista vapaaehtoisesti eikä ajettuna.

Moni asia koheni

Lahden alueen gospelriderit vaikuttavat erittäin tyytyväisiltä ja kiitollisilta uuteen kaksiosaiseen tallitilaan. Vaikka vanhassa paikassa Laatikotehtaankadulla oli tiettyä motoristihenkistä rouheutta ja eksotiikkaa, muutto toi parannuksia moneen hyvinkin merkittävään asiaan. Olennaisin asia on se, että meillä on nyt omat seinät. Enää ei tarvitse häiriintyä naapurien räjäköinneistä ja käryistä, emmekä mekään toisaalta pääse enää häiritsemään muita.

Erittäin iso parannus on oma wc, ja saniteettitiloissa on jopa suihku.

Huoneiden väliin puhkaistiin reilu kulku- ja ikkuna-aukko.

Myös isompi tyhjä tila ammotti tyhjiyttään vielä alkukesällä.

Tuparipäivänä tuli myös muutama pyörä Lahteen talvehtimaan.

Uuden tallin oleskelutilassa oli valmiina mukava keittiönurkkaus jääkaappeineen, tiskipöytineen ja astianpesukoneineen. Oman porukan voimin oleskelupuolelle asennettiin tuota pikaa videoprojektori, joka on ollut syksyn aikana käytössä melkein joka viikko, ja muuta tarpeellista. Pakastinkin sinne ilmestyi syksyn mittaan ja hiljattain vielä hella.

Monikäyttöisyyttä

Isommalla puolella on verstaanurkkaus, Motoristiraamattujen varasto ja kerhotarvikekaupan myyntivarasto. Näin ajokauden ulkopuolella seinustalla kiiltelee myös rivi talvisäilytyspyöriä. Joku-nen siihen vielä mahtuisikin.

Kulku GR:n tiloihin tapahtuu toistaiseksi kiinteistön muiden osastojen läpi, mutta ehkä vielä

tämän vuoden puolella valmistuu suoraan ulkoa oma sisäänkäynti. Suunnitelmassa on leveä nosto-ovi, jossa on pikkuovi, "neulansilmä".

Tässä vaiheessa Lahden porukka voi hyvällä syyllä sanoa, että "ei minulta mitään puutu". Monessakin tupareissa pidetyssä puheen-vuorossa oli havaittavissa hienoista ilon ja kiitollisuuden virettä. Useammin kuin kerran pulpahti esiin ajatus "pienestä johdatuksen sivumausta". Uskottavahan se on hämäläisenkin viimeistään sitten kun näkee. Erityisen hienoa on se, että moni "näki" jo ennen kuin näki.

Kiitokset kuuluvat ennen kaikkea Yläkertaan, mutta myös monille asiaa eri tavoin edistäneille.

Teksti: PeeTee Juntumaa
Kuvat: Jouko Virta

Minä ja pyöräni

George Drayton

Moottoripyöräily

Kiinnostukseni kaikenlaisiin tekniisiin esineisiin alkoi jo varhaisella iällä, kun autoin isääni korjaamaan autoaan. Minä lähinnä ojensin isälle työkaluja ja samalla opin niiden nimiä ja auton osia. Vuosien varrella kiinnostukseni laajeni lentokoneisiin, moottoripyöriin, polkupyöriin, jääkaappeihin, kotitalouskoneisiin, kelloihin ja kaikkeen siltä väliltä.

Joka kerta, kun nuorena poikana sain lahjaksi kellon, olipa se mekaaninen tai digitaalinen, avasin ja purin sen nähdäkseen mitä siellä on sisällä ja miten se toimii. En kuitenkaan osannut laittaa niitä kasaan, että ne olisivat toimineet! Kun tulin vähän vanhemmaksi, tein oppivuoteni VW-autoille ja työskentelin joitakin vuosia auto-korjaamoissa.

Kuten useimmilla meistä, kiinnostukseni moottoripyöriin heräsi jo varhaisessa iässä. Muistan nuoruudestani tapauksen, kun kavერიini tuli käymään offroad-pyörällä luonani ja kysyi, haluaisinko ajaa sillä. Jos olisin sanonut, etten ole koskaan aikaisemmin ajanut, hän ei varmaan olisi antanut minun kokeilla sitä. Vastasin hänelle "kyllä, haluan kovasti ajaa pyörälläsi". Koska olin katsellut ja kysellyt kavereilta, tiesin hallintalaitteista, kytkimestä, jarruista, vaihteista jne.

Nousin kaverin pyörän selkään hänen katsellessa sydän pamp-pailleen, ja ajoin sillä vaihteita vaihdellen ympäri meidän lievästi

kivistä pihaa ja joidenkin kivien yli. Luulenko, ettei hän huomannut minun kokemattomuuttani moottoripyörällä ajamiseen – enkä koskaan kertonut hänelle sen olleen minun eka kertani. Kyytiläisenä olin ollut joitakin kertoja lyhyillä matkoilla.

Eräs kerta jäi mieleeni, kun ystäväni vei minut Bonneville 750:llä Jerusalemissa Haifaan 1980-luvulla. Rakastuin ajoon ja Triumph Bonnevilleen, josta tuli yksi unelmieni projektikohde: jospa joskus saisin -70-luvun Bonnevilleen rakenneltavaksi myöhemmällä iällä.

Moottoripyörän hankkiminen vei aikansa

Minulta meni useita vuosia ennen kuin minusta tuli oman moottoripyörän omistaja. Minulla oli perhe, lapset, työskentelin useissa erilaisissa tehtäissä, mukaan lukien informaatioteknologia Telecommunications'illa, lensin lentokoneilla suunnitellen liikennelentolupakirjan hankintaa ja muita seikkailuja, kunnes en enää voinut lentää koneilla, joten kiinnitin jälleen huomioni moottoripyöriin.

Muutettuani Suomeen tunsin ensin vain **Tiina** ja **Kari Seitojan**, jotka kertoivat minulle Gospel Ridersista ja he näyttivät minulle kuvia kerhotapahtumista. Silloin en vielä tiennyt, että joitain vuosia myöhemmin sekaannun erääseen kerhon moottoripyörämatkaan

Ari, George ja kreikkalaispoliisi Patraksen satamassa. Kuva vuodelta 2010.

toi ystäviä Suomesta ja Euroopasta

George Drayton on tehnyt Drag Star Yamahalaan matkaa jo pitkään. Kuva Geor- gen omasta arkistosta.

Kun mielenkiintoni moottori- pyöriin jälleen heräsi, halusin tietää enemmän miten saada täällä ajokortti, moottoripyörä ja ehkä liittyä GR:ään sekä tavata toisia motoristeja. Kysyin Tiinalta apua ja hän puhui **Ari Kasuriselle**, joka soitti minulle ja tuli käymään luonani. Siitä alkoi Arin ja minun läheinen ystävyys rakkaina motoristiveljinä. Liityin pian Gospel Ridersiin, sain ajokortin ja Ari auttoi minua hankkimaan ensimmäisen ja toisen moottoripyöräni. Ari löysi ja sopi myyjän kanssa katsottavaksi sellaisen moottoripyörän, jolla minä voisin ajaa Israeliin. Sitten hän ilmoitti minulle että mennään katsomaan pyörää yhdessä. Silloin en osannut edes unelmoida niin hienosta moottoripyörästä, mutta Arilla oli uskoa eikä hän antanut periksi ollenkaan. Minä ajan sillä pyörällä yhä tänään, melkein yhdeksän vuotta myöhemmin.

Moottoripyörällä Israeliin

Jo jonkin verran aikaisemmin huomasimme Arin kanssa, että meillä molemmilla on idea moot-

toripyörällä ajamisesta Israeliin ja takaisin. Aloimme suunnitella matkaa Israeliin minun keittiöpöydän ääressä. Juuri tuolloin minulla ei ollut pyörää, ajokorttia tai rahaa, mutta kolmivuotinen suunnittelu matkasta alkoi. Ajattelimme alusta alkaen, että jospa muita gospelriderseja voisi olla kiinnostunut, mutta niin pitkstä matkasta ei ehkä kovin moni olisi kiinnostunut ja vielä harvemmat, kenties kymmenkunta, lähtisi mukaamme. Mutta matkallamme Israeliin kahden miehen suunnittelema reissu olikin paisunut tosi isoksi ryhmämatkaksi!

Kun matkamme Suomesta Israeliin alkoi tiistaina 8.6.2010 klo 18.30 Finnlinesin lautalla Helsingistä Rostockiin, ryhmässämme oli 21 pyörää, 31 henkilöä ja yksi auto. Ja vain kolme vuotta aikaisemmin olin tavannut Arin ensimmäisen kerran!

Lähtiessämme Israeliin, olin juuri keväällä saanut tämän pyöräni ja minä starttasin matkaan vähäisellä ajokokemuksellani GR Finlandin kerholaisten kanssa. Kolmen viikon ja monien maiden jäl-

keen voisi sanoa, että olin hieman kokeneempi ☺ ...

Vuosien jälkeen suunnitteleme jälleen kerran eepistä matkaa Israeliin. Uskon, että Jumala suo meidän olevan matkalla Israeliin kesäkuussa 2020.

Tällä hetkellä suunnittelu ja matkajärjestelyt ovat alkuvaiheessa, joten vielä emme voi vastata kysymyksiin, mutta pidämme kiinnostuneet tietoisina projektimme etenemisestä.

Kesäinen ajaminen tuo ilon sydämeen

Talven saapuessa ja pyörien ollessa talvisäilössä, moottoripyöräilyn mukana tuleva sosiaalinen elämäkin tahtoo olla niin, "talvisäilössä". Minun talveni etenee hitaasti, niin myös yhteyteni muihin, ja jos minulla ei olisi moottoripyörää, kesänikin olisivat aika samalaisia kuin talvet. Moottoripyöräni lisää minun sosiaalisen elämän aktiviteetteja kesäisin ja pitää minut poissa neljän seinän sisältä kotoa. Se merkitsee yhteydenpitoa ystäväni kanssa – ystävien, joita

en muutoin mahdollisesti näkisi ollenkaan.

Henkilökohtaisesti koen moottoripyörällä ajamisen olevan kuin yhtä suurta hymyä toisesta korvasta toiseen, ja vaikka minulla ei olisi kypärää, en välittäisi kuka minut näkee! Se on lähinnä sitä, mitä voin selittää tunteistani moottoripyöräilyssä. Ilo tien päällä olemisesta näkyy ja tuntuu, ei sen väliä mitä elämässäni tapahtuu, joka on hyvää ja upeaa tässä maailmassa. Moottoripyörän huoltaminen talvisin, aina kun se on mahdollista, merkitsee minulle terapiaa ja iloa. Sormissa ja jaloissa syyhyää kiduttavasti kohti kesää, että pääsisi pian ajelulle. Aina tähän aikaan vuodesta tuntuu kurjalta, kun ei voi ajaa yhtään muutamaan kukauteen.

Gospel Riders tärkeä osa harrastusta

Olen kohdannut monia ihania ihmisiä, joita en olisi tavannut ilman moottoripyöräharrastusta tai jos en olisi GR:n jäsen. Näitä ihmissuhteita ja kokemuksia haluan pitää yllä, ja olen kiitollinen kaikille, joiden kanssa olen saanut kokea siunausta. Moottoripyöräilyn ja GR:n ansiosta tunnen ihmisiä kaikkialta Suomesta ja paikoin Euroopasta EMC-rallin myötä, ja vaikka se voi kuulostaa oudolta, se on totta.

Muutama vuosi sitten nuo EMC-ystäväni tulivat Suomeen tapaamaan minua ja menimme yhdessä MP16 -messuille, missä tapasin lisää ihania ihmisiä. Siitä kokemuksesta en vaihtaisi mitään pois!

Minun Yamaha XVS650 Drag Star (vm. 1997) on ollut uskollinen matkakumppani niin pitkällä kuin lyhyillä matkoilla. Koskaan ei voi tietää, mitä elämä tuo tiellemme, ja vain silloin kun me katsomme taaksepäin, näemme saamamme siunauksen.

George Drayton
Suomennos: Juhani Partanen

Ilmoittautuminen Israelin matkalle

Aluevastaavien kautta lähetetty viesti Israelin matkalle ilmoittautumisesta ei ole tavoittanut kaikkien alueiden jäseniä. Voit jättää alustavan ilmoittautumisen (ei sitova) vielä viikon verran tämän lehden ilmestymisestä, jonka jälkeen ei enää oteta vastaan uusia ilmoittautumisia. Ilmoittautua voit osoitteessa israel2020gr@hotmail.com Saat lisätietoa asiasta ilmoittautumisajan loputtua.

George ja Ari

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040-502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044-045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400-734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050-524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavara kauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen, 0400-656 084
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050-546 0155, botnia@gospelriders.fi,
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044-323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjölin, Pietarsaaren alue,
050-505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400-262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040-588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050-500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Endén, 050-566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Marko Koskelainen, 040-847 5487
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050-352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040-537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen,
044-045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044-966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041-430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500-972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050-584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044-092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050-598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, Satakunta etelä
0400-719 536, minna.jarvinen@
gospelriders.fi, satakunta@gospelri-
ders.fi, Jarkko Lehtinen, Satakunta
itä 044-982 5740, jarkko.lehtinen@
gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040-839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400734240
 tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040-537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045-889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhtey-
denotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com